Lwów, 20 września 1931 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 12

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

Dział nieurzędowy.

Dział urzędowy.

195.

Rozporządzenie Wojewody Lwowskiego z dnia 17. kwietnia 1931 o regulacji kanału Bucowskiego w powiatach Przemyskim i Mościskim Województwa lwowskiego.

Na podstawie art. 13 ustawy o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych z dnia 26. X. 1921. Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 671 w brzmieniu noweli z dnia 23. VI. 1925. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 524 oraz na podstawie art 1 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 lipca 1928 w sprawie przekazania czynności Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w zakresie meljoracyj publicznych i rolnych organom państwowym Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 669 i po wysłuchaniu opinji Wydziału Wojewódzkiego, postanawiam co następuje:

§ 1.

Regulacja Kanału Bucowskiego od gminy Szechynie do ujścia potoku Krzywuli w powiatach Przemyskim i Mościskim ma być wykonana jako przedsiębiorstwo Spółki wodnej.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji ma służyć projekt b. Wydziału krajowego, zatwierdzony wraz z kosztorysem na sumę 285.000 zł. przez Ministra Robót Publicznych reskryptem z dnia 25 kwietnia 1928. L. V 1247/27.

Ewentualne konieczne zmiany projektu, o ile one nie dotyczą podstaw hydrologicznych, może w ramach powyższej sumy kosztorysowej przeprowadzić Wojewoda, po wysłuchaniu opinji Wydziału Wojewódzkiego.

§ 3.

Koszta regulacji wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z funduszu budowy, który ma być utworzony:

a) z zasiłków państwowego funduszu meljoracyjnego w myśl art. 5 p. 3 ustawy z dnia 26 października 1921 Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 671 w wysokości 40% kosztów robót regulacyjnych (249.000 zł) i 30% kosztów meljoracyjnych (36.000 zł). t. j. 110.400 zł;

b) z zasiłków Samorządu Wojewódzkiego w wysokości 40% kosztów robót regulacyjnych (249.000 zł) i 30% kosztów robót meljoracyjnych (36.000 zł), t. j. 110.400 zł;

c) z datku konkurencyjnego spółki wodnej w wysokości 20% robót regulacyjnych i 40% robót meljoracyjnych w kwocie 64.200 zł.

§ 4.

Zasiłki państwowe funduszu meljoracyjnego, Samorządu Wojewódzkiego, względnie Skarbu Państwa, będą wpłacane do funduszu budowy w ratach rocznych, udziały zaś spółki wodnej w ratach, które ustali Wojewoda Lwowski.

§ 5.

Do czasu utworzenia Wojewódzkiego Samorządu terytorjalnego koszta, które po myśli § 3 niniejszego rozporządzenia, przypadają na Samorząd Wojewódzki, pokrywać będzie zastępczo Skarb Państwa.

§ 6.

Będące w toku wykonania roboty regulacyjne, mają być ukończone w ciągu 3 lat.

Terminy płatności zasiłków Spółki wodnej oznaczy Wojewoda Lwowski.

§ 7.

Utrzymanie wykonanych urządzeń i budowli regulacyjnych oraz zarząd gruntami uzyskanemi wskutek robót regulacyjnych jest obowiązkiem Spółki wodnej.

Celem utrzymania wykonanych urządzeń i budowli utworzony zostanie fundusz konserwacyjny, do którego oprócz datków członków Spółki wodnej i Samorządu Wojewódzkiego, wpływać będą dochody z grzywien, zgodnie z artykułem 250 Ustawy Wodnej, odszkodowania i dochody z gruntów stanowiących własność przedsiębiorstwa.

Wysokość udziałów Spółki wodnej i Samorządu Wojewódzkiego w funduszu konserwacyjnym, określi Wojewoda Lwowski przy udziale Wydziału Wojewódzkiego.

§ 8.

Zarząd funduszu budowy obejmie Wojewoda Lwowski — funduszu konserwacyjnego Spółka Wodna.

Roboty mają być wykonane przez osoby na które zgodzi się Wojewoda. Osobami temi mogą być osoby prywatne, organa Spółki Wodnej, organa Państwowe lub samorządowe.

§ 9.

Kontrolę techniczną i finansową robót będzie wykonywać Lwowski Urząd Wojewódzki (Dyrekcja Robót Publicznych) a kolaudację robót wykonanych przeprowadzać będzie wymieniony Urząd wspólnie z delegatem Zarządu Spółki wodnej.

Protokóły kolaudacyjne i sprawozdania roczne, przedstawiane będą do wiadomości Wojewodzie Lwowskiemu, Radzie Wojewódzkiej względnie Wydziałowi Wojewódzkiemu i Ministerstwu Robót Publicznych.

§ 10.

Wypłata zasiłków i rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie niepodniesienia zarzutów ze strony Wojewody, względnie Ministra Robót Publicznych.

§ 11.

Wszelkie uszkodzenia urządzeń tego przedsiębiorstwa, podlegają karze w myśl obowiązującej ustawy wodnej.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Lwów 2 września 1931 r.

Wojewoda:
w z. W. Drojanowski, Wicewojewoda.

Powyższe rozporządzenie zatwierdza się:
Minister Robót Publicznych:
Norwid Neugebauer.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
Ignacy Matuszewski.
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.
Minister Rolnictwa:
Połczyński.

196.

Rozporządzenie Wojewody Lwowskiego z dnia 19 marca 1931 o osuszeniu gruntów w gminach Grębów, Jamnica i Poręby furmańskie powiatu Tarnobrzeskiego.

Na podstawie art. 13 ustawy o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych z dnia 26. X. 1921. Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 671 w brzmieniu noweli z dnia 23. VI. 1925. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 524 oraz na podstawie art 1 i 5 rozporzą-

dzenia Rady Ministrów z 5 lipca 1928 w sprawie przekazania czynności Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w zakresie meljoracyj publicznych i rolnych organom państwowym Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 669 i po wysłuchaniu opinji Wydziału Wojewódzkiego, postanawiam co następuje:

§ 1.

Osuszenie gruntów w Grębowie Jamnicy i Porębach furmańskich powiatu Tarnobrzskiego, ma być wykonane jako przedsiębiorstwo Spółki wodnej z siedzibą w Grębowie.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji ma służyć projekt wykonany przez b. Wydział Krajowy z r. 1906, zatwierdzony przez Ministerstwo Robót Publicznych dnia 7 lutego 1929 r. L. V. 178/28 na podstawie którego obliczono koszta robót wedle cen obecnych na kwotę 180.00 zł.

Ewentualne konieczne zmiany projektu, o ile one nie dotyczą podstaw hydrologicznych, może w ramach powyższej sumy kosztorysowej przeprowadzić Wojewoda, po wysłuchaniu opinji Wydziału Wojewódzkiego.

§ 3.

Koszta regulacji wraz z wydatkami na utrzymanie robót w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z funduszu budowy, który ma być utworzony:

a) z datku państwowego funduszu meljoracyjnego w wysokości 30% sumy kosztorysowej t. j. w kwocie 54.000 zł;

b) z datku Samorządu Wojewódzkiego w wysokości 30% sumy kosztorysowej t. j. w kwocie 54.000 zł;

c) z datku Spółki wodnej w wysokości 40% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 72.000 zł.

§ 4.

Do czasu utworzenia Wojewódzkiego Samorządu terytorjalnego koszta, które po myśli § 3 niniejszego rozporządzenia, przypadają na Samorząd Wojewódzki, pokrywać będzie zastepczo Skarb Państwa.

§ 5.

Datki państwowego funduszu meljoracyjnego, oraz Samorządu Wojewódzkiego, względnie Skarbu Państwa, będą wpłacane do funduszu budowy w ratach rocznych, udziały zaś Spółki w ratach, które ustali Wojewoda Lwowski.

§ 6.

Projektowane roboty regulacyjne, mają być wykonane w ciągu 3 lat.

§ 7.

Funduszem budowy zarządza Wojewoda Lwowski.

Roboty mają być wykonane przez osoby na które zgodzi się Wojewoda. Osobami temi mogą być osoby prywatne, organy Państwowe, lub samorządowe, lub organa Spółki wodnej.

§ 8.

Utrzymanie wykonanych urządzeń i budowli regulacyjnych, oraz zarząd gruntami uzyskanemi wskutek robót regulacyjnych obejmie Sekcja Konserwacji Publicznych Przedsiębiorstw Meljoracyjnych w Tarnobrzegu.

Koszt utrzymania wykonanych urządzeń i budowli pokrywany będzie z funduszu konserwacyjnego, do którego oprócz datków członków Spółki wodnej i Samorządu Wojewódzkiego. wpływać będą dochody z grzywien, zgodnie z artykułem 250 Ustawy Wodnej, odszkodowania i dochody z gruntów stanowiących własność przedsiębiorstwa.

Wysokość udziałów Spółki wodnej i Samorządu Wojewódzkiego we funduszu konserwacyjnym, określi Wojewoda Lwowski przy udziale Wydziału Wojewódzkiego.

Zarząd funduszem konserwacyjnym obejmie Sekcja Konserwacji Publicznych Przedsiębiorstw Meljoracyjnych w Tarnobrzegu.

§ 9.

Kontrolę techniczną i finansową robót będzie wykonywać Lwowski Urząd Wojewódzki (Dyrekcja Robót Publicznych), który też przeprowadzać będzie kolaudację wykonanych robót przy udziale delegata Spółki wodnej.

Protokoły kolaudacyjne i sprawozdania roczne, przedstawiane będą do wiadomości Radzie Wojewódzkiej względnie Wydziałowi Wojewódzkiemu i Ministrowi Robót Publicznych.

§ 10.

Wypłata rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie niepodniesienia zarzutów ze strony Wojewody, względnie Ministra Robót Publicznych.

§ 11.

Wszelkie uszkodzenia i nadwyrężenia urządzeń tego przedsiębiorstwa podlegają karze w myśl obowiązującej ustawy wodnej.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Lwów 7 września 1931 r.

Wojewoda:

w z. W. Drojanowski, Wicewojewoda.

Powyższe rozporządzenie zatwierdza się:

Minister Robót Publicznych:

Norwid Neugebauer.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

Ignacy Matuszewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski.

Minister Rolnictwa:

Połczyński.

197.

Rozporządzenie Wojewody Lwowskiego z dnia 19 lutego 1931 o regulacji zamulonego ujścia rzeki Łęgu w powiecie Tarnobrzeskim.

Na podstawie art. 13 ustawy o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych z dnia 26. X. 1921. Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 671 w brzmieniu noweli z dnia 23. VI. 1925. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 524 oraz na podstawie art 1 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 lipca 1928 w sprawie przekazania czynności Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w zakresie meljoracyj publicznych i rolnych organom państwowym Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 669 i po wysłuchaniu opinji Wydziału Wojewódzkiego, postanawiam co następuje:

§ 1.

Regulacja zamulonego ujścia rzeki Łęgu w powiecie Tarnobrzeskim ma być wykonana jako przedsiębiorstwo istniejącej Spółki wodnej z siedzibą w Grębowie.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji ma służyć projekt wykonany przez b. Tymczasowy Wydział Samorządowy w r. 1928 zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 15 lutego 1929 r. L. V. 441/28 na podstawie którego obliczono koszta robót regulacyjnych na kwotę 480.000 zł.

Ewentualne konieczne zmiany projektu, o ile one nie dotyczą podstaw hydrologicznych, może w ramach powyższej sumy kosztorysowej przeprowadzić Wojewoda, po wysłuchaniu opinji Wydziału Wojewódzkiego.

§ 3.

Koszta regulacji wraz z wydatkami na utrzymanie robót w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z funduszu budowy, który ma być utworzony:

a) z datku państwowego funduszu meljoracyjnego w wysokości 40% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 192.000 zł;

b) z datku Samorządu Wojewódzkiego w wysokości 30% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 144.000 zł;

c) z datku Spółki wodnej w wysokości 30% sumy kosztorysowej, t. j. w kwocie 144.000 zł.

§ 4.

Do czasu utworzenia Wojewódzkiego Samorządu terytorjalnego koszta, które po myśli § 3 niniejszego rozporządzenia, przypadają na Samorząd Wojewódzki, pokrywać będzie zastępczo Skarb Państwa.

§ 5.

Datki państwowego funduszu meljoracyjnego, oraz Samorządu Wojewódzkiego, względnie Skarbu Państwa, będą wpłacane do funduszu budowy w ratach rocznych.

§ 6.

Projektowane roboty regulacyjne, mają być wykonane w ciągu 5 lat.

§ 7.

Funduszem budowy zarządza Wojewoda Lwowski.

Roboty mają być wykonane przez Sekcję Konserwacji Publicznych Robót Meljoracyjnych w Tarnobrzegu.

§ 8.

Utrzymanie wykonanych urządzeń i budowli regulacyjnych, oraz zarząd gruntami uzyskanymi wskutek robót regulacyjnych obejmie Sekcja Konserwacji Publicznych Robót Meljoracyjnych w Tarnobrzegu.

Koszt utrzymania wykonanych urządzeń i budowli pokrywany będzie z funduszu konserwacyjnego, do którego oprócz datków członków Spółki wodnej i Samorządu Wojewódzkiego, wpływać będą dochody z grzywien, zgodnie z artykułem 250 Ustawy Wodnej, odszkodowania i dochody z gruntów stanowiących własność przedsiębiorstwa.

Wysokość udziałów Spółki wodnej i Samorządu Wojewódzkiego w funduszu konserwacyjnym określi Wojewoda Lwowski przy udziale Wydziału Wojewódzkiego.

Zarząd funduszem konserwacyjnym obejmie Sekcja konserwacji Publicznych Robót Meljoracyjnych w Tarnobrzegu.

§ 9.

Kontrolę techniczną i finansową robót będzie wykonywać Lwowski Urząd Wojewódzki (Dyrekcja Robót Publicznych) który też przeprowadzać będzie kolaudację wykonanych robót przy udziale delegata Spółki wodnej.

Protokóły kolaudacyjne i sprawozdania roczne, przedstawiane będą do wiadomości Radzie Wojewódzkiej względnie Wydziałowi Wojewódzkiemu i Ministrowi Robót Publicznych.

§ 10.

Wypłata rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie nie podniesienia zarzutów ze strony Wojewody, względnie Ministra Robót Publicznych.

§ 11.

Wszelkie uszkodzenia i nadwyrężenia urządzeń tego przedsiębiorstwa podlegają karze w myśl obowiązującej ustawy wodnej.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Lwów 10 września 1931 r.

Wojewoda:
w z. W. Drojanowski, Wicewojewoda.

Powyższe rozporządzenie zatwierdza się:

Minister Robót Publicznych:
Norwid Neugebauer.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
Ignacy Matuszewski.
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.
Minister Rolnictwa:
Połczyński.

198.

OGŁOSZENIE.

Część lasu o obszarze 9.3096 ha, własność Parafji obrz. gr. kat. w Niedzielnej położona w gminie kat. Niedzielna powiat Stary Sambor na parc. lkat: 402, 406, 407, 418, 802, 803, 1675, 1676, 1677 i 2566 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19. rozporz. Prez. Rzpltej. z dnia 24. VI. 1927, Dz. U. Nr. 57, ze skutkami wynikającymi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21. oraz art. 23 rozporządzenia na wstępie powołanego.

Wojewoda:

w z. Drojanowski, Wicewojewoda.

199.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień § 48. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Magister farmacji Tadeusz Szymonowicz zamieszkały we Lwowie, ul. Jabłonowskich l. 30 c. wniósł dnia 28. lipca 1931 do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną we Lwowie przy ul. Bogdanówka w rejonie: od ul. Miejskiej po obu stronach do mostu kolejowego, ul. Bogdanówka po obu jej stronach, od ul. Miejskiej w kierunku fabryki Merkurego z zasięgiem na całą Sygniówkę — ul. Bogdanówka z lewej strony z zasięgiem do drogi Łubieńskiej po obu stronach do toru kolejowego.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Pana Prezydenta miasta Lwowa.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:

Dr. Chuderski

w z. Naczelnika Wydziału Zdrowia.

200.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień § 48. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Magister marmacji Tadeusz Szymonowicz. zamieszkały we Lwowie, ul. Jabłonowskich l. 30 c. wniósł dnia 28. lipca 1931 do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Truskawcu-Zdroju.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Drohobyczu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:

Dr. Chuderski

w z. Naczelnika Wydziału Zdrowia.

201.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień § 48. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Magister farmacji Ferdynand Lipczyński, dzierżawca apteki w Rzeszowie wniósł dnia 8. sierpnia 1931 do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Rzeszowie ze stanowiskiem przy ulicy Grunwaldzkiej od Nr. 1 do 9 włącznie po stronie lewej i od Nru 2 do 18 włącznie po stronie prawej.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Rzeszowie.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:

Dr. Chuderski

w z. Naczelnika Wydziału Zdrowia.

202.

Zarządzenie

Starosty powiatowego gródeckiego

o godzinach otwierania i zamykania sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży, oraz niektórych zakładów przemysłowych.

Na podstawie art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 364) i § 1. rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 sierpnia 1930 Dz. U. R. P. Nr. 69. poz. 550. zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszelkie lokale sprzedaży towarów niespożywczych, sklepy zajmujące się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, i zakłady fotograficzne mogą być dla sprzedaży względnie do wykonywania zarobkowości otwarte w miastach i gminach wiejskich w dni powszednie od godziny 9-ej do 19-tej.

§ 2.

Sklepy spożywcze, sklepy z wędlinami i jatki mogą być otwarte tak w miastach, jak i po wsiach przez cały rok od godziny 7-ej do 19-ej a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 8-ej do 20-ej.

W sklepach spożywczych nie wolno sprzedawać towarów niespożywczych, w czasie gdy sklepy z towarami niespożywczymi mają być zamknięte i sprzedawać nie mogą.

Za sklepy spożywcze uważa się oprócz jatek z mięsem i wędliniarń, sklepy poświęcone wyłącznie detailicznej sprzedaży wszelkiego rodzaju artykułów żywności, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak sklepy z pieczywem, nabiałem, jajami, rybami, herbatą, kawą, owocami, cukierkami i t. p. oraz z towarami winno-kolonjalno-korzennemi.

W gminach wiejskich i miejskich z wyjątkiem Gródka Jagiell., w których nie istnieją lub istnieją w niedostatecznej ilości sklepy spożywcze, uznaje się za sklepy spożywcze, także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

§ 3.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 9-ej do 19-ej, a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-ej do 21-ej.

§ 4.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż odbywać się może we wszystkie dni w tygodniu, a więc także w niedziele i święta w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie od godziny 9-ej do 23, a w czasie od 1 października do 31 marca od godziny 9-ej do 21-ej.

§ 5.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może odbywać się w dni powszednie w godzinach od 7-ej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach otwarcia sklepów.

Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach, placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki i t. p.

Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 6.

Mleczarnie i kwieciarnie mogą być w niedziele i święta otwarte i sprzedawać nabiał, względnie naturalne kwiaty od 7-ej do 10-ej.

§ 7.

Jadłodajnie mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia jak następuje:

1) Restauracje, kawiarnie i bary — do godziny 23-ej.

Poszczególne przedsiębiorstwa mogą uzyskać zezwolenie na przedłużenie czasu otwarcia.

2) Piwiarnie, cukiernie, mleczarnie, herbaciarnie, paszteciarnie, winiarnie, miodownie, garkuchnie, traktjernie i bufety do godziny 21-ej.

3) Szynki i karczmy w gminach miejskich do godziny 22-ej, w gminach wiejskich do godziny 21ej.

4) Ruchome kuchnie uliczne w lecie od godziny 6-ej do 18-ej, w zimie od 7-ej do 18-ej.

Zakłady zaliczone do jadłodajni, winny niezależnie od wymogów specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, odpowiadać następującym warunkom:

a) prowadzić jako główny przedmiot handlu sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu; sprzedaż artykułów żywności do spożycia poza miejscem sprzedaży jest dozwolona tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów, prowadzących sprzedaż tego rodzaju artykułów; sprzedaż napojów i pokarmów przygotowanych w jadłodajni, celem spożycia poza miejscem sprzedaży może się odbywać w godzinach otwarcia jadłodajni;

b) posiadać, stosownie do rodzaju zakładu, napoje i pokarmy, których spis powinien znajdować się w lokalu zakładu w miejscu widocznem;

c) mieścić się w oddzielnych lokalach niepołączonych z mieszkaniami i składających się najmniej z 2-ch pomieszczeń, z których jedno ma być odpowiednio urządzone do przygotowywania pokarmów, oraz przechowywania i zmywania niezbędnych naczyń kuchennych i zastaw stołowych; drugie zaś — dla spożywania napojów i pokarmów.

Dopuszczalne jest połączenie jadłodajni z mieszkaniem zapomocą korytarza lub kantorku.

d) dla przechowywania wierzchniej odzieży gości posiadać szatnie pod opieką zakładu, albo wieszadła na ten cel w pobliżu stolików.

§ 8.

W czasie od 18-go do 23-go grudnia włącznie, oraz w czasie od wielkiego poniedziałku do wielkiego piątku włącznie, sklepy i wszelkie miejsca sprzedaży zawodowej, zakłady fotograficzne, jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte do godziny 21-ej.

W niedzielę przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie, oraz w niedzielę palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13. do 18-ej.

§ 9.

W wigilję Bożego Narodzenia, oraz w Wielką Sobotę, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży, oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte najwyżej do godziny 18-ej.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze niema zastosowania do sklepów i zakładów znajdujących się w obrębie dworców kolejowych.

Z chwilą nastąpienia godziny zamknięcia danego zakładu lub sklepu, drzwi wejściowe winny być zamknięte i interesenci nie mogą być do sklepu wpuszczani, a jedynie mogą być wypuszczane osoby znajdujące się w sklepie (zakładzie) w chwili jego zamknięcia po ich załatwieniu.

§ 11.

Od chwili otwarcia do zamknięcia sklepu względnie zakładu nie może upłynąć więcej niż 10 względnie 12 godzin. Wobec czego wszelkie przerwy (np. przerwa obiadowa), jakie zostałyby wprowadzone przez przedsiębiorcę, w czasie których sklep (zakład) byłby zamknięty, nie uprawniają do przedłużenia godzin otwarcia sklepu (zakładu).

Pracownicy sklepowi, fryzjerscy, kalotechniczni i fotograficzni zakładów, także uczniowie, mogą być zatrudnieni w sklepach (zakładach) najdłużej przez 8. godzin na dobę w dni powszednie, a najdłużej po 6-ciu godzinach pracy ma nastąpić dla nich jednogodzinna przerwa odpoczynkowa, nadto w handlu oraz zakładach fryzjerskich, dozwolona jest dla tych pracowników w soboty 8-io godzinna praca, jednak w tym wypadku pracownicy muszą otrzymać w ciągu miesiąca lub roku równoważną ilość wolnych do pracy i zapłaconych dni poza ustawowym urlopem. Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest pozostawać w zakładzie pracy lub poza nim do rozporządzenia kierownika robót.

W jadłodajniach, w których są podawane konsumentom napoje alkoholowe, nie wolno pomiędzy 8 wieczór a 6 rano zatrudniać młodocianych pracowników i kobiet wogóle.

§ 12.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 wymienionego na wstępie rozporządzenia Prez. Rzpltej w drodze karno-administracyjnej karze grzywny do 2.000 zł i karze aresztu do 6 tygodni, albo jednej z tych kar. Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia przez otwieranie sklepów w niedzielę i święta, zatrudnianie sił najemnych ponad 8 godzin na dobę, oraz zatrudnianie młodocianych pracowników i kobiet w jadłodajniach, w których są podawane napoje alkoholowe, pomiędzy godziną 8 wieczór a 6 rano, w drodze sądowej karze grzywny do 10.000 zł lub karze aresztu do 3 miesięcy.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta powiatowy gródecki:

F r ą c z k o w s k i.

203.

Zarządzenie

Starosty sokalskiego z dnia 20 kwietnia 1931 o godzinach otwierania i zamykania sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży oraz innych zakładów.

Na podstawie art. 10 rozporządz. Prez. Rzplitej z dnia 22 marca 1928 o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 364 w brzmieniu nadanem temu rozporządzeniu ustawą z dnia 23 marca 1929 Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 236 zarządzam co następuje:

§ 1.

Czas otwarcia nie może w żadnym razie przekraczać norm ustanowionych w niniejszem rozporządzeniu.

§ 2.

Wszelkie lokale sprzedaży towarów niespożywczych, sklepy zajmujące się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, a w końcu zakłady fotograficzne mogą być dla sprzedaży otwarte w miastach i gminach wiejskich przez cały rok w dni powszednie od godziny 9 do 19-ej.

§ 3.

Sklepy spożywcze, sklepy z wędlinami i jatki mogą być otwarte: a) w miastach od godziny 7 do 19-ej a w soboty i w dni przedświąteczne od godziny 8 do 20-ej, b) po wsiach w czasie od 1 kwietnia do 30 września od godz. 5 do 11-ej i od 15 do 21-ej.

W sklepach spożywczych nie wolno sprzedawać towarów niespożywczych, w czasie, gdy sklepy z towarami niespożywczymi mają być zamknięte i sprzedawać nie mogą.

§ 4.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 9 do 19-ej a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9 do 21-ej.

§ 5.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się na miejscu do spożycia wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż odbywać się może we wszystkie dni w tygodniu, a więc także w niedzielę i święta w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie od godziny 9 do 23-ej, a w czasie od 1 października do 31 marca od godziny 9 do 21-ej.

§ 6.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może odbywać się w dni powszednie w godzinach od 7 do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach otwarcia sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach, placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki i t. p. Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 7.

Mleczarnie i kwieciarnie mogą być w niedziele i święta otwarte i sprzedawać nabiał względnie naturalne kwiaty od godz. 7-ej do 10-ej.

§ 8.

Jadłodajnie we wszystkie dni w tygodniu mogą być otwarte:

a) restauracje, kawiarnie i bary najdalej do godz. 23-ej z prawem starania się poszczególnego przedsiębiorcy na przedłużenie czasu otwarcia zakładu;

b) piwiarnie, cukiernie, mleczarnie, paszteciarnie, winiarnie, miodownie, garkuchnie, traktjernie i bufety do godz. 21-ej.

c) szynki i karczmy w miastach do godz. 22-ej w gminach wiejskich do 21-ej.

Zakłady zaliczone do jadłodajni winne niezależnie od wymogów specjalnych, ustalonych obowiązującemi przepisami dla poszczególnych rodzajów tych zakładów, odpowiadać następującym warunkom:

a) prowadzić jako główny przedmiot handlu sprzedaż napojów i pokarmów do spożycia na miejscu; sprzedaż artykułów żywności do spożycia poza miejscem sprzedaży jest dozwolona tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów, prowadzących sprzedaż tego rodzaju artykułów. Sprzedaż napojów i pokarmów przygotowanych w jadłodajni, celem spożycia poza miejscem sprzedaży może się odbywać w godzinach otwarcia jadłodajni;

b) posiadać stosownie do rodzaju zakładu napoje i pokarmy, których spis powinien znajdować się w lokalu zakładu w miejscu widocznem;

c) mieścić się w oddzielnych lokalach niepołączonych z mieszkaniami i składających się najmniej z dwu pomieszczeń, z których jedno ma być odpowiednio urządzone do przygotowania pokarmów oraz przechowywania i zmywania niezbędnych naczyń kuchennych i zastaw stołowych — drugie zaś dla spożywania napojów i pokarmów.

Dopuszczalne jest połączenie jadłodajni z mieszkaniem zapomocą korytarza lub kantorku;

d) dla przychowywania wierzchnej odzieży gości posiadać szatnie pod opieką zakładu albo wieszadła na ten cel w pobliżu stolików.

W wyjątkowych zaś wypadkach Wojewoda może poszczególnym jadłodajniom przedłużyć termin zastosowania się do postanowień punktu c) niniejszego § jednakże na czas nie dłuższy niż do 31 grudnia 1931 r.

§ 9.

W czasie od 18 grudnia włącznie oraz w czasie od wielkiego poniedziałku do wielkiego piątku włącznie mogą być zakłady wspomniane w §§ 2 i 3 z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłączną lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, jakoteż zakłady wymienione w § 3 otwarte w dnie powszednie do godziny 21-ej.

Postanowienia jednak ustawodawstwa ochrony pracy zachowują swą moc.

W niedzielę przypadającą w czasie od 18 do 23-go grudnia włącznie oraz w niedzielę palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13 do 18-ej.

§ 10.

Sprzedaż towarów w sklepach połączonych z jadłodajniami, oraz zakładami fryzjerskiemi i kalotechnicznemi lub przedsiębiorstwami, niepodlegającemi niniejszemu zarządzeniu może odbywać się tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej gałęzi handlu.

W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących nieudostępnione. Sprzedaż napojów i pokarmów przygotowanych w jadłodajni w celu spożycia poza miejscem sprzedaży może odbywać się w godzinach otwarcia jadłodajni.

§ 11.

Z chwilą nadejścia godziny zamknięcia danego lokalu lub sklepu, drzwi wejściowe winne być zamknięte i interesanci nie mogą być do sklepu wpuszczani, a jedynie mogą być wypuszczane osoby, znajdujące się w sklepie (zakładzie) w chwili jego zamknięcia po ich załatwieniu.

§ 12.

Przerwy, w czasie której sklepy i zakłady objęte niniejszem zarządzeniem będą zamknięte, wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze niema zastosowania do sklepów i zakładów znajdujących się w obrębie dworców kolejowych.

§ 14.

Pracownicy sklepowi, fryzjerzy, kalotechniczni i fotograficzni zakładów, także uczniowie, mogą być zatrudnieni w sklepach najdłużej przez 8 godzin na dobę w dni powszednie, a najdłużej po 6 godzinach pracy ma nastąpić dla nich jednogodzinna przerwa odpoczynkowa; nadto w handlu oraz zakładach fryzjerskich, dozwolona jest dla tych pracowników w soboty 8 godzinna praca, jednak w tym wypadku pracownicy muszą otrzymać w ciągu miesiąca lub roku równoważną ilość wolnych do pracy i zapłaconych dni poza ustawowym urlopem. Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest pozostawać w zakładzie pracy lub poza nim do rozporządzenia kierownika robót.

§ 15.

W jadłodajniach, w których są podawane konsumentom napoje alkoholowe, nie wolno pomiędzy 8 wieczór a 6 rano zatrudniać młodocianych pracowników i kobiet wogóle.

§ 16.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 364 karze grzywny do 2.000 zł i karze aresztu do 6-ciu tygodni albo jednej z tych kar.

Do orzekania powołany jest Starosta powiatowy sokalski.

Za przekroczenia przepisów powołanych w §§ 14 i 15 będą winni pociągani do odpowiedzialności sądowej.

§ 17.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta sokalski:

204.

Ogłoszenie.

Magistrat król. stoł. m. Lwowa zawiadamia, że w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16. II. 1928 Nr. 23. Dz. U. R. P. o prawie budowlanem, a w szczególności art. 21 i 29 sporzą-

dził Magistrat częściowy plan zabudowania i otwarcia 7 nowych ulic na gruntach położonych przy drodze Kulparkowskiej i drodze do Skniłowa wchodzących w skład majętności obj. whl. 405 i 744 ks. gr. dla większych posiadłości.

Powyższy plan zabudowania będzie wyłożony do przeglądu w W. III/4 Magistratu Nr. drzwi 127. w dniach od 15 do 21 września włącznie.

Następnie w tem samem biurze można będzie zgłaszać ewentualne zarzuty w dniach od 24 września do 7 października b. r.

Wiceprezydent miasta: Franciszek Irzyk.

205.

Dział nieurzędowy.

Państwowy Zarząd Architektoniczno-Budowlany w Turce n. Str.

Ogłoszenie przetargu.

W skutek reskryptu Urzędu Wojewódzkiego-Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie z dnia 11 września 1931 L. III.-5360, Państwowy Zarząd Architektoniczno-Budowlany w Turce n. Str. ogłasza ponowny nieograniczony pisemny, publiczny przetarg ofertowy na wykonanie naprawy budynku państwowego mieszczącego Powiatowy Zarząd drogowy i Oddział Kontroli Skarbowej w Turce.

Przedmiary na wykonanie tej naprawy oraz potrzebne informacje otrzymać można w biurze Państwowego Zarządu Architektoniczno-Budowlanego w godzinach urzędowych.

Oferty przy dołączeniu wypełnionych ślepych kosztorysów stałemi cenami należy składać w biurze Państwowego Zarządu Architektoniczno-Budowlanego w Turce n. Str. do dnia 30. września b. r. do godziny 10-ej rano o której to godzinie nastąpi otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć dowód na złożone w Kasie Skarbowej w Turce wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy.

Oferty nie złożone w powyższym terminie i nie poparte wymaganem wadjum, nie będą rozpatrywane.

Państwowy Zarząd Architektoniczno-Budowlany zastrzega sobie dowolny wybór oferty, ewentualnie nieuwzględnienie żadnej z wniesionych ofert.

Kierownik Zarządu:
Inż. Juljusz Gafäll.

Tymczasowy Wydział Pow. w Jarosławiu.

Ogłoszenie przetargu.

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy materjałów drzewnych oraz żelaza profilowanego do budowy mostu w Km. 89.5 drogi państwowej Nr. 9/7. pod Duńkowicami odbędzie się dnia 28 września 1931. o godzinie 11-ej rano w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Jarosławiu.

Publiczny przetarg ofertowy.

Szczegółowy wykaz żądanych materjałów oraz warunki dostawy są wyłożone do wolnego przeglądu w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Jarosławiu.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drog.
Inż. Zygmunt Sobolewski.

Przewodniczący T. Wydziału Powiatowego:
Starosta Jarosławski: Wąs Henryk.

Państwowy Zarząd Architektoniczno- Budowlany w Jarosławiu.

Ogłoszenie przetargu.

Celem oddania w przedsiębiorstwo wykonanie instalacji światła elektrycznego w budynku Skarbowym w Jarosławiu ul. Kraszewskiego 7. **odbędzie się dnia 25 września 1931 o godzinie 11 rano** w Państwowym Zarządzie Architektoniczno-budowlanym

Publiczny przetarg ofertowy.

Plany, ślepe kosztorysy oraz szczegółowe warunki można przeglądnąć w Państwowym Zarządzie Architektoniczno-budowlanym w godzinach urzędowych.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drog
Inż. Zygmunt Sobolewski.

Państwowy Zarząd Architektoniczno- Budowlany w Jarosławiu.

Ogłoszenie przetargu.

Celem oddania w przedsiębiorstwo robót remontowych w budynku tutejszego Gimnazjum II, obejmujących polakierowanie blaszanego pokrycia dachowego oraz roboty murarskie odbędzie się dnia 22 września br. o godzinie 11-ej rano w Państwowym Zarządzie Architektoniczno-budowlanym w Jarosławiu

Publiczny przetarg ofertowy.

Szczegółowe warunki robót są wyłożone do wglądu w Biurze Państwowego Zarządu Architektoniczno-budowlanego w Jarosławiu w godzinach urzędowych.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drog.
Inż. Zygmunt Sobolewski.

Zagubienie i unieważnienie dokumentów.

Unieważnia się zgubioną książeczke wojskową wystawioną przez P. K. U. Lwów — miasto na nazwisko Wiche Erwin ze Lwowa.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe r. 1907 kat. E. wystawione na nazwisko Mikołaj Hołobinko z Makuniowa pow. Mościska.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Józef Maśnik z Tarnawy Dolnej pow. Lesko.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie poborowe Kat B. wystawione przez Komisję poborową w Złoczowie na nazwisko Roman Dąbrowski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów — miasto na nazwisko Stanisław Szwed ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości Konia Ser. C Nr. 348319 własność Jakóba Piersiaka w Trzebosiu powiat Kolbuszowa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości Konia Ser. C, Nr. 111345 własność Katarzyny Rębisz z Brzostowej Góry pow. Kolbuszowa.

Unieważnia się skradzione dowody tożsamości Konia Ser. C. Nr. 253738 i Nr. 253739 własność Iwana Nauma z Orowa powiat Drohobycz.

Unieważnia się zgubione dowody tożsamości konia Nr. 311167 i Nr. 311151 własność Fedia Geryaka z Moczar powiat Lesko.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości Konia Ser. C Nr. 292741 własność Józefa Kopiec ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości Konia Ser. C Nr. 87711 własność Wasyla Jaremcio z Torek pow. Przemyśl.

Unieważnia się dowód tożsamości konia Ser. C. Nr. 435684 własność Piotra Koczynyka, Olchowa, pow. Lesko.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia serja C. Nr. 102457 wystawiony na J. Bargel własność Michała Rudawskiego z Rosóch powiat Stary Sambor.

Unieważnia się zagubiony paszport zagraniczny Naftali Hefner r. 1911, wydany dnia 27 lipca 1931 przez Starostwo w Przemyślu.

Unieważnia się zaginioną książkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Jasło na nazwisko Mieczysław Mroczkowski.

Unieważnia się zniszczoną kartę zwolnienia, wydaną przez Pow. Kom. Uzup. Sambor na nazwisko Homza Wasyl, r. 1902, zamieszkały w Polanach, powiat Lesko.

Unieważnia się wydane przez P. K. U. w Gródku Jagiellońskim w r. 1930 na nazwisko Izak Honigwachs, zaświadczenie wliczenia do ponadkontyngensu.

Unieważnia się skradzioną kartę na broń Nr. 24105 na nazwisko Michał Dmytryszyn z Sorowicy powiat Sanok, obecnie zamieszkały w Markowcach powiat Sanok, wydaną w Starostwie w Sanoku III. 2. C. — 35/1931.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Józef Miedziak rocznik 1904 z Wojutycz pow. Sambor.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową na nazwisko Jana Kornaka, st. strażnika Straży granicznej z Cieszyna.

Unieważnia się zgubioną książeczkę stanu oficerskiego Nr. 89 wydaną przez P. K. U. Wadowice na nazwisko por. rez. Józefa Marcelego Wespera ur. 1882 r.

Adres Redakcji i Administracji:

„Lwowski Dziennik Wojewódzki" Lwów, Urząd Wojewódzki Wydział Ogólny.
Nr Telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł. Kwartalnie 4·50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1 zł. 50 gr.

Z drukarni i litografii Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska l. 3.